

דמשיחא

עקבתא

העולם נתרוקן! - הגה"צ הישישי מגדולי מזכה הרבנים ומשרידי דוד דעה רבי שלום שכנא זאהן זצ"ל

מעמד קידוש ה'!

מעמד קידוש ה' של שביתת פאלאפון טרף ביום שישי פרשת מקץ נו' דחנוכה תשע"ג לאחר תפילת וותיקין במעונו של מו"ר ראש הישיבה הגאון הגדול רבי משה צדקה שליט"א בפני קהל ועדה.

מו"ר הגר"מ צדקה שליט"א היה שרוי בשמחה רבה מאותו מעמד וכה אמר ברבים:

מורי ורבותי, ידוע שכל חנוכה זה פרסומי ניסא, ונפסק להלכה שימכורו אדם כל מה שיש לו בשביל פרסומי ניסא. ויש להתבונן, במצוות אחרות לא מוצני שימכור, למה במצווה זו ציוו חז"ל למכור? אלא כל פרסומי ניסא עניינו קידוש ה' וא"כ אם את נפשו צריך למסור עבור רצון ה' כ"ש שימכור את כסותו בשביל קידוש ה'. מה יותר טוב, קידוש ה' במיתה או קידוש ה' מחייה?... וא"כ אם החשמונאים מסרו את נפשם כ"ש שצריך למסור את הממון לה', ויש גם קידוש ה' בצורה של שמחה ולא רק מתוך צער. עכשיו יש לנו כאן יהודי אחד שרוצה לעשות קידוש ה' ברבים, המוקדש את הטלפון הטרף כדי לקיים "אל תשכן באהלך עולה" ומצוות "את מזבחותיהם תתצו ואת מזבחותיהם תשברו". בזמן שבאו היוונים נכנסו לבית המקדש ונימאו את כל השמנים ואת כל הכלים שברו, וב"ה באו החשמונאים ושברו את כליהם הטמאים וסילקום וטיהרו את בית המקדש, גם עכשיו יעמוד לנו הצדיק בקהל עם ואח"כ נשיר את השיר "יוונים נקצבו עלי", ב"ה גם אתמול באו זה אצלי לבית מהעיר באר שבע לשבור טלפון טמא. בכבוד!

הגר"מ צדקה שליט"א מברך את שובר "הפלאפון הטרף"

ואמר מו"ר רה"י לבחור לומר בקול רם: "לשם יהוד קובה"ו הריני בא לשבר את הטלפון הטרף וכמו שנאמר והאלילים כרות יכרתון, ואת מזבחותיהם תתצו ואת מזבחותיהם תשברו, ואל תשכן באהלך עולה, ויהי נועם וגו' תקח אותו ותשבור אותו ברגלים, ומשנשבר שרו כולם "יוונים נקצבו עלי" פעמיים. אע"כ אמר מו"ר רה"י: עכשיו אנתנו צריכים להתפלל על כל הבחורים וכל המוסמים והאומללים שהם חסרי טמאם בטומאת הטלפונים הטמאים שה' יטהר את לבנו ואת לבם לעבודת השי"ת בכלל כל ישראל. וביקש לשיר "ויהרר ליבנו לעובדיך באמת" כמה וכמה פעמים בהתעוררות נלהבת. לאחר מכן ערך ראש הישיבה "מז שברך" לבחור ששבר עתה: מי שביקר לאבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יבירד וישומר וינצו את פנ"פ שהקב"ה יעזור לו בכל עניו ויזכה לחוזה ויחיה ויפתה ליבנו לעובדי באמת ולא לחזור לסורו. יש כאלה שוברים ושבו חוזרים לסורם רח"ל, נבצר אותם שלא לחזור לסורו, לא הוא יחזור ולא אנתנו נחזור, כל אחד לפי דעתו וה' יעזור שכל ישראל יחזור בתשובה והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי. כל הטלפונים הארורים האלה באו מהיוונים הרשעים, צריכים לשבור את היוונים הללו, זה לא שייך לעם ישראל, וא"כ מי שיש לו בשגה או יש משוה אדור טלפון טרף שיבוא וישבור אותו, ושרו כולם באותה שעה נעלית "תאה השעה הזאת שעת החיים ועת רצון מלפנך".

אשר יכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם בשבשים!

נא להאט בדרך... לא פסק פומיא מגירסא, ומלבד גאונותו בגולה ובנסתר, הרי גם בהליכתו וכדו' היה ממלמל פסוקים, משניות, וכו'. ובשנים האחרונות שכרו גוי שישמשהו, להולילו לביהמ"ד ולהחזירו לביתו. ארע פעם כי בעוד הגוי מסיעו על כסא הגלגלים בדרך לביתו החל הגוי למהר במרוצה, ר' שכנא ביקשו להאט את הליכתו, כשהגיעו הביתה שאל אותו הגוי מה קרה, למה היך רוצה שאיך לאט ברחוב? ענהו, כי סידר לעצמו סדר משניות לחזרה אותם הוא משנן בדרך, ואם ימהר ללכת לא יוכל להספיק את ההספק היומי... הגוי סיפר זאת היות ולא הבין מה זה משניות...

גיוני קדושה אבך כן צוויין, כי ממינו לא נתן ידו לגוי ששירתו, ואף כשנפרד ממנו ביום מסוים כשהיה לו חופש, לא העניק ידו בחזרה שנתנו לו שלום. אלו היו גיוני קדושה שנקט מרבותיו, וכפי שידוע הסיפור עם רבו הגר"ד לייבאוויץ, שהפאסט - טרענגר' הגוי נתן פעם מכתב לידו ונגע בו באקרא, באותו היום לא מסר להג"ד שיעורו והי עומד ורוחץ ידיו במים גם שאר הנהגותיו היו מפלאות ביות: לא ישן על מיטה עד גיל 92. היה צם כל יום שישני "תענית צדיקים", ותדיר קיבל את השבת כשעה וחצי לפני הזמן.

רבי שלום שכנא זאהן זצ"ל

אינו רוצה לעבור על מפתח זה... סיפור מופלא סיפר נכדו ר' אליהו שליט"א שהיה נוכח אצלו בשעת מעשה: לזקני הלפני כמה שנים איהו שבר, אולם מפני שיתב בערוב ימיו המליצו הרופאים שלא לנתח אלא אם יראו צורך מיוחד בכך. פעם נתקל בדבר מה ונפל לביתו, לא היה לו ספק כי צריך לפנותו בהקדם לביה"ח. דוברו בטלפון עם כמה עסקני רפואה לאיזה בית חולים להעבירו, וזקני בעודו שוכב על לדעת מהו הגידון ועקב כובד שמיעתו כתבנו לו על פתק את הלבטים להיכן עלינו לפנותו. בית חולים זה או אחר. כשקרא את הדברים הוא התגבר על יסוריו ונתן קולו בשאגה: "איני חפץ בשום פנים ואופן להתפנות לביה"ח פלוני" לפני שנים ארוכות ניהלתי מאבק איתנים נגדם על "ניתוחי מתים", איני רוצה לעבור על מפתח ביה"ח זה. שום תועלת לא תצמח לי מהם". ולבסוף התרפה בדרך טיפול אחרת שאכן חסכה לבסוף את הניתוח.

מגדולי מזכה הרבנים היה, שנים רבות זכור להמוני בית ישראל המודעות הרבות אשר היה דואג שיופצו בבתי כנסת בהם עורר התחזוק בנושאים נחוצים. פעם אף הוציא "קול קורא" מיוחד על הפירצה בעת שיוצאים אחרי התפילה בליל שבת והרחובות בלמים בנשים, פעם - כתב ר' שכנא, היו יושבים בבית ולומדים 'צאינה ראינה, והיום יוצאים החוצה... והלא "כל כבודו בת מלך פנימה".

מחובבה לצייץ את העין הטובה שהייתה בו כשהעניק את התמיכה החודשית לאברכים, (הכולל שלו היה ממוקם בקומה העליונה בביהכ"ס המרכזי ברחוב צפנה בירושלים) החיך ומאור הפנים שלא יסולא ובחכמה השכיל לתת את ההרגשה לאברכים שירגישו שהם עושים לו טובה בכך שלוקחים ממנו את הכסף. כמו כן תמיד היה דואג שיהיה מזונת ושתיה לאברכים בכלל, והיה מברך אצל האברכים מה הם אוהבים, וקונה עוגיות שיטעימו לטעמם...

איתי לא מדברים לשון הרע... כמה פעמים אמר בדרך צחות, אני איני שומע לשה"ר, והסביר, כי לשה"ר לא צועקים, ולכן מפני שאינו שומע היטב - וכשמדברים אליו צריך לצעוק באוזניו - ומימלא לא מדברים איתו לשה"ר...

אני עדיין אברך... לפני כמה שבועות הגיע אליו אחד הנכדים וסיפר לו שביום זה הוא נהיה בן ששים. "ומה היך רוצה לומר בזה?", שאל הסבא בחיבה. הנכד ענה "קפצה עלי זקנה"... הוכיחו ר' שכנא בשמיות ואמר: "אני עדיין אברך, ואתה כבר הודקנת?!"... בינו זה אמת, יהודי שהוא למעלה מגיל 100 טען שהוא עדיין אברך, ואכן התנהל בסדר יומא באברך צעיר מש.

הגאולה קרובה ויש להתכונן לקראתה... כל מי חיוי ציפה ציפה עמוקה של קירבה לגאולה השלימה. וסיפר כי שאל את מו"ר הגאון רבי משה פינשטיין זצ"ל בפשר כל הרמזות הקיימים בחז"ל וסימני הגאולה שגילו ועברו מן העולם, ואמר לי: משיח כבר כאן. הבנתי ממנו, שדעתו היא, שמישיח כבר נמצא בעולם ולעת עתה פועל הוא את אשר צריך לפעול בסתר, ואנו רק מחכים לגלויו". בשנים האחרונות אף סיפר על חלומו נדיר, "הרב"ה החפץ חיים התגלה אליי בחלומי", כך סיפר "מוסר לי את הדברים הבאים: צריך לפרסם בעולם כי הגאולה קרובה ויש להתכונן לקראתה". זי"ע.

הלא זהו ספרו של הקב"ה מנופה של ירושלים עיה"ק נעקק אחד מיוחד מגאון וצדיקי הדור ומשרידי דוד הקודם רבי שלום שכנא זאהן זצ"ל. - רבי שכנא היה מספר ברית על פגישתו עם מו"ר החפץ חיים זצ"ל, "כשבאתי אל החפץ חיים" "הציגו אותי בפניו וציינו שמדובר בבחור שהגיע מאמריקה כדי ללמוד תורה, אך החפץ חיים לא התפעל, והגיב: "ומה בכך, הלא הקב"ה ירד מן השמים לארץ כדי לתת לנו את התורה". בהמשך שיחתו, נטל החפץ חיים חומש שהיה מונח על השולחן, ואמר כשידיך רועות מהתרגשות: 'הלא זהו ספרו של הקב"ה. ישנם ספרים של הרמב"ם, של רבי עקיבא איגר, אבל זהו ספרו של הקב"ה עצמו.

ללא מאן והשבון? הייתי בראדון ארבעה ימים - העיד רבי שכנא. קיבלתי ממנו (מהחפץ חיים) אז יותר מרבותי כל השנים. אחד מהדברים שאמר לנו החפץ חיים הוא שיש לערוך חשבון הנפש בכל יום. הרי אפילו בעל חנות סדקית עורך מאזן בסופו של כל יום. החפץ חיים דפק על שולחנו בהתרגשות וזעק: 'מיצד אפשר להשאיר כזה עסק של יש קונה עולמו בשעה אחת ומאבד עולמו בשעה אחת, מאן והשבון? עלינו לערוך 'מאזן' וחשבון נפש בכל יום...

כברתי ש"ת בהלכות קדיש לזכות המשיח רבי שכנא עמד כל ימיו כולל "כולל קדיש", אותו הקים לפני עשרות בשנים. כן חיבר ש"ת (מנצי בכתי (ז) בהלכות קדיש, לכנודי היה תדיר מספר על אודות חיבור זה, שכן בקרבו יבוא הגואל ואם תתעורר שאלה בהלכות הקרבות ויכול לעיין בחיבורו, שהביא כמה וכמה "היכי תמצא" שיכולים לעלות לפני הדיינים - בביאת הגואל במהרה בימינו.

בזמן המלחמה על גזירת 'אגוס נבון' עמד ר' שלום שכנא בין ראשי המערכה והרעיש על כך שמים אורץ. פעם אף ארגן בוואשינגטון הפגנה אדירה מול "הבית הלבן". ברם מזג האוויר נשתנה פתאום ושגל כבד ניתק ארצה. ר' שכנא חשב שמה הדבר ישב את התכנית, אי לכך מימן ששירתו של אוטובוסים שהסיעו את בני היהדות הנאמנה מהוילאמסבורג לואשינגטון, כאשר נכנס לעול חובות של רבבות דולרים עבור המצווה הנשגבה של קידוש ה'.

מסי נפשו לטוי הוהתה לכבוד הבורא ראשי השלטון בארה"ק ידעו מי בארה"ב בוחש בסיר הרוחה, ומצידם לא ישבו בידיים שלובות, איממים ברורים על חיי שגורו לעברו של רבי שלום שכנא. וזאת הרבנית ע"ה סיררה כי הייתה מקבלת שיחות טלפון מאימיות שגרמו לה לזעזועים קשים, אך הוא באחת מי שישבנו, מסר נפשו ומאורו להצללת בנות ישראל מגזירת אימה זו. (כך היה בוטר בכל דבר שבקדושה אם זה על בריכה המעורבת ועוד)

אני חפץ בעסקים שכאלו... שנים ארוכות אחרי המאבק הזה גלגל עדיין ר' שכנא גלגל עצום של חובות. באחד הבימים פנה אליו יהודי חשוב בשם רבי משה ריבלין משיח בישבת 'תורה ודעת', וכן הייתה הצעתו: "בוא נעשה עסק", אמר רבי משה לרבי שכנא - "אני משלם את יתרת החובות שלך, ונטול מחצית משכרכם השמור לעוה"ב", ורבי שלום שכנא ענה לעומתו: "גיט געזונטהרטי", איני חפץ בעסקים שכאלו...

עומד וראשו מוטה... מטיימו לא נטע בתחבורה ציבורית, בהיותו מיוחד ביותר בשמירתו על סתרת עינו. אי לכך היה נוסע במניות או מהלך ברגל אלפי מילים ופרסאות. כשביקש לעצור 'טרמפ' לא עצר עם הושת אצבע, אלא היה עומד וראשו מוטה נכחו ושות בטחונו בבורא עד אשר עצרו לידו ושאלוהו להיכן צריך...

בעקבות המצב הקשה השורר בארץ ובעולם ארגון "בחגוי הסלע" שמה להודיע על סדרת

"זאני תפילה"

תפילות בכל ענין וענין לישועת
עם ישראל בפרט ובכלל

A grid of 20 prayer cards, each with a title and text. The titles include: 'תפילה לרפואה שלמה', 'תפילה לזכות לישראל', 'תפילה להחיות את האומה', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל', 'תפילה לזכות ישראל'. Each card features a small image and contact information for 'Bachugui HaSela'.

להפצה חנים

052-7151890 | 050-4113653

ארגון בחגוי הסלע ת.ד. 628 עיה"ק טבריא

קול התור המוקד הטלפוני

073-2338833

בגיד הסלע

קול התור אל האור

אביהם של ישראל! - שלושה עבודות חדשות להגל יומא דהילולא של מרן סבא דמשפטים רבנו ישראל איבחיצירא זצ"ל

ישמחו במלכותך שומרי שבת באחד מימי ראשון, בקרית בית רבנו בנתיבות, ובני הבית, וביניהם חמותי, סיירו לי על רוח הקודש אשר איז ביום שבת קודש. כידוע, רבנו זצ"ל היה מאד מחמיר ונזהר בחסידותו ביום שבת שבשוש אופן לא יזינו את הסירים הנמצאים על פלטה של שבת או על הגז המכוסה ביום שבת, והיה מזוהר את אשתו, שאפילו אם תראה שהאוכל הולך להישרף, לא תיגע בסירי. באותה שבת, היו בבית רבנו אורחים רבים והנינו הרבה אוכל והניחותו על הפלטה, וכן הניחו סיר קטן עם החמץ של הרב, כיון שהיה מקפיד שיכינו במיוחד בשבילו יור לביד. באמצע הלילה, כמה אחת האורחות והגישה שהסיר של רבנו הולך להישרף לתומה הזיזה את הסיר, ושמחה שכביכול הצילה את האוכל מלהשפך, ובכן ביום שבת קודש, כאשר הגישה הרבנית את האוכל לשלוחן, סרב הרב לאכול בטענה כי היזו את הסיר המפליטה שבת. והרב ביקש לברר אולי את האורחים היזו, ואכן, הרבנית שאלה והתברר לה שאחת האורחות אכן הזיזה את הסיר. והיה הדבר לפלא. ובאותה שבת לא אכל חמין. (הג"ה מוגרי שליט"א - מעשה נסים)

הבבא סאל"ה זצ"ל - נראה בסמוך לו הגר"צ רבי יששכר מאיר זצ"ל

משבר וכבר עשב כמה וכמה ונחמתי, אך השבר היה חוזר בכל פעם מחדש. הרופאים אמרו שהם ינסו רק עוד פעם אחת לעשות ניתוח ולא יותר, כיון שראו שזה לא מועיל. הג"ל היה סובל מאוד מאוד, לכן החליט לנסות ל"בבא סאל"ה בנתיבות כדי שיבקש עליו רחמים. כשהגיע לבית הצדיק, נכנס לחדר ההמתנה ושם כבר המתין קהל רב להכנס לצדיק. הוא המתין כמו כולם, והנה הרב ביקש שמשמו שיצא החוצה ובין האנשים ימצא איש שיש נסים עיניו, ויכניס אותו מיד. השמש עשה כדברי רבו וקראו לו להכנס, כשהוא מסביר לאנשים שלא הבינו איך מן שבא אחרון נכנס ראשון, שזוהי בקשתו של הרב. כשנכנס אל הרב, נתקף בכפי גדול בהסבירו את בעיניו. הרב שמע את דבריו, והשיט ידו לארון הספרים הסמוך והוציא ספר "מנחת יהודה" שמחברו היה הר"ח אהרן אסלן עטיה זצ"ל, אביו של מר נסים הג"ל. אמר לו הרב: "היה לך אבא צדיק וגדול כלו ואתה מגיע אלי, לך לקבר אבך והוא יושעך!" מר נסים אשר היה המום מרוח הקודש לגיחה, התחנן לרב שלא ישלח אותו עכשיו ויקח יורדך אותו שיבריא. אכן, אמר לו הרב שהוא יכריחו על כוס "ארוק" ונתן לו לשותו, הוא שתה והרב נתן לו עוד פעמיים והבטיח לו שיבריא. וכמובן הלך והשתטע על קבר אביו. כבר בדרך לביתו נעלמו כל הכאבים ואל סבל יותר מכאבים אלו עד סוף ימיו לא ניתוח כלל. מעשה זה שמעתי מפי בן אחיו הרב מרדכי עטיה הי"ו. זיע"א. (שם)

ראש ישיבת אור שמה - שלושה גרגירים על הגה"צ רבי מנדל ויינברג זצ"ל אשר נסתלק מעמנו בנו הבורח, אבירם ויינברג שליט"א אמר בהספד: "אבא נולד בגליציה ובגיל ארבע היגרו אותו הוריו לארצות הברית עקב המצב הקשה באירופה. הם הגיעו לפטיסבורג, ושם למד אבא בבית ספר עם כושים. רוב היהודים כבר נטשו את האזור לשכונות יותר 'לבנות' ומודרניות, והמספחה של אבא נותרה באזור ההוא שהיה בחלקו הגדול מאוכלס ב'שחורים' הילד מנדל שאל את אביו מדוע אינם עוברים? והתשובה: נחקקה עמוק בנפשו: 'מוטב כי תלמד עם כושים, ממעשיהם בוודאי לא תלמד, מאשר שלמד עם מודרנים ומקולקים שמעשיהם אולי כן תלמד!'." *** "אבא עלה לארץ ישראל כי הרגיש שהתורה באמריקה סובלת מהדריפה אחרי חמוריות. זו הסיבה שבבית התעקש לדבר לשון הקודש דווקא. המעט אנגלית שאני יודע זה לא מאבא אלא מהחורים של ישיבת 'אור שמה' שהיו אורחים קבועים אצלנו..." *** סיפר אחד מראשי ישיבת 'אור שמה' כי פעם יש הרב ויינברג מחוץ לארץ ומסר מעטפה ובה 282 דולר. הוא, כמו כל השלוחים שיצאו למען הישיבה, קיבל 300 דולר להוצאות אישיות. אל היו לי הוצאות אישיות, הסביר במשורר הישיבה, אבל בערב שבת הלכתי למקוה, ופעם אחת לא יכולתי שלא לקנות בקבוק סודה. אז הוא מחזיר את ה-300 דולר, חסר בקבוק ומקווה... *** הגר"מ ויינברג זצ"ל היה מגדולי המחזיקים בתשובה, האיז פנים לכל אדם, אהב את הרביות, אציל ואיש מחשבה ובעל חסד מופלא. וחבל על דאבדו.

ראש ישיבת אור שמה זצ"ל

אחרי שנכנסה ושומעה מכת"ר את הפסק לאיסור, ו"לא הועיל מדעם". אבל אשתי סיפרה לי, מה ששבר אותה הוא: "בראיתם שחרב פנה לה' יתברך בקרן זוית חדרו הקדוש, ואומרו לעצמו, אוי לי מיום הדין... עוד שבוע אצות אשונה. איך אני יכול לקחת על כתפי כזה? מה אמרו לה' יתברך וכי לא מספיק לי 'זוונות'?! וכששמעה זאת, דמעות חמות זלגו מעיניה, והחליטה שהיא לא מסוגלת לעשות את זה 'ברוך' בראיתם גזלן חדרו וצערו. ובמקום היותו, קיבלה 'יתר מכויה' ליצר הרע. ובפעם האחרת שחזר וניער, רק לקרינתו במינה מתורתך פרשת נשא, מה שכתוב ש בנשוא זה של הפאה, והתחלתי להתרגש מדברי כה"ח, וזה הועיל תוך כדי דיבור. מנאי ליאור מועלם בשם הברים מקשיבים - רכסים.

מכתב הלב והתקף מרן האחרון פיות הגה"צ רבי יצחק רצאבי זצ"ל ופון הפסקים נכתב ככ:

אחרי שנכנסה ושומעה מכת"ר את הפסק לאיסור, ו"לא הועיל מדעם". אבל אשתי סיפרה לי, מה ששבר אותה הוא: "בראיתם שחרב פנה לה' יתברך בקרן זוית חדרו הקדוש, ואומרו לעצמו, אוי לי מיום הדין... עוד שבוע אצות אשונה. איך אני יכול לקחת על כתפי כזה? מה אמרו לה' יתברך וכי לא מספיק לי 'זוונות'?! וכששמעה זאת, דמעות חמות זלגו מעיניה, והחליטה שהיא לא מסוגלת לעשות את זה 'ברוך' בראיתם גזלן חדרו וצערו. ובמקום היותו, קיבלה 'יתר מכויה' ליצר הרע. ובפעם האחרת שחזר וניער, רק לקרינתו במינה מתורתך פרשת נשא, מה שכתוב ש בנשוא זה של הפאה, והתחלתי להתרגש מדברי כה"ח, וזה הועיל תוך כדי דיבור. מנאי ליאור מועלם בשם הברים מקשיבים - רכסים.

אחרי שנכנסה ושומעה מכת"ר את הפסק לאיסור, ו"לא הועיל מדעם". אבל אשתי סיפרה לי, מה ששבר אותה הוא: "בראיתם שחרב פנה לה' יתברך בקרן זוית חדרו הקדוש, ואומרו לעצמו, אוי לי מיום הדין... עוד שבוע אצות אשונה. איך אני יכול לקחת על כתפי כזה? מה אמרו לה' יתברך וכי לא מספיק לי 'זוונות'?! וכששמעה זאת, דמעות חמות זלגו מעיניה, והחליטה שהיא לא מסוגלת לעשות את זה 'ברוך' בראיתם גזלן חדרו וצערו. ובמקום היותו, קיבלה 'יתר מכויה' ליצר הרע. ובפעם האחרת שחזר וניער, רק לקרינתו במינה מתורתך פרשת נשא, מה שכתוב ש בנשוא זה של הפאה, והתחלתי להתרגש מדברי כה"ח, וזה הועיל תוך כדי דיבור. מנאי ליאור מועלם בשם הברים מקשיבים - רכסים.

מכתבים ותגובות

לכבוד עורך הגיליונות של "עקבתא דמשיחא" מדי חודש בהודו תחילה רציתי לומר לך שאין לך מושג איזה חיזוק אתה גורם לקוראים היקרים חיזוק הגורר בעקבותיו התמדה בתורה והתעוררות בתפילה ומעשי חסד הכל בזכות החיזוק בעיני קדושה הנעשה על ידי הגיליון אני רואה בנשוא את עניני הצאן פה (הבחורים היקרים) איך הם להוטים על קריאת הגיליונות מראש ועד סוף מושג, וכמה הם זה נותן להם בדור הירוד והחשוך הזה וכו', רציתי לכתוב בס"ד כמה מילות חיזוק בענין של "הגה"ר דברי מכוונים כלפי האברכים הקדושים על הפתה ומזדקקים במצוות קלה כבחמורה. (ומי כמו האברכים מזדקקים כחוט שהשרה בכל ענין עד הנקודה האחרונה ב"ה כאשר דר). פעם דיברתי עם אבך אחד מיידי"ח חזק אתה על הענין הזה של כיוני ראש לכתיחה בהידור ומשורות כרצון ה"ת כפי שנהגו בכל הפניות ישראל מזמן אברהם אבינו ע"ה ורק במאה או מאה המישים שנה אחרונות נעל דבר זה אצל החרידים ארצות אשכנז. ואמרת לי בין החרידים האם לא כדאי ללכת בפשיטות ותמימות כמו שנהגו אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל וליה, שבדאי הגמור הם הלכו בכסוי ראש כדת וכדין, ולא התכחשו להניח שער על שערם, ואז הוא אמר לעומתי מנין לך שאמותינו הקדושות הלכו בכיסוי ראש האם אתה נביא אולי הם הלכו עם פאה נכרית דווקא. ולשמע טענה מוהכנת זאת לא ידעתי מה להשיב האם באמת הוא מאמין למוצא פיו שאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל והא הלכו עם פאה נכרית והייתי בטוח בתוך תוכי שבדאי הגמור אינו מאמין לדברי עצמו אלא שלגודל הטענה הפשוטה הזאת אשר לו הלב חסרת דעת תהום נוקבת לא היה לו מה להשיב והיה מוכרח להטיל ספק בדבר פשוט כל כך, והדבר כאב לי מאד למה לא יהיה הדבר הלך כעוד ידן מדינת התורה והעבודת הלב שיראי ה' והושבי שמו מחמירים בה ומחפשים באמת מה רצון ה"ת ולא המחפשי כל מיני קולות ומיניהם מברט בדרבן שאינו נוגע לאיש מרטי דווקא אלא לכולם דיבר דבר שיצאיהם בו לרשות הרבים ודי למבין. אבל אח"כ בחסדי ה"ת מוצאתי תשובה גם לאותה טענה מוהכנת (אשר בודאי לולי דברי אותו אברך לא הייתי נוקף לדבר פשוט כל כך) דהנה על אשתו של און בן פלת אמרו חז"ל שבער נאמר "אלמת נשים בנתה ביתה" מפני שחסה על בעלה שלא ילך בעצת קרח ועדתו מה עשתה גילתה שעה והיתה יושבת פתח ביתה כיון שבאו עדת קרח לקרוא לאון בן פלת וראו אותה כיון מיד הלכו הם. ולשאל אברך אמרת עם כדברך שגם בימינו היה קיים המושג של פאה נכרית על שאתה טוען שמוטב אפילו שאמותינו הקדושות היו הלכות עם פאה נכרית א"כ מה כל החרידים שחרזו עדת קרחה בראותם את אשתו של און

בן פלת, היה להם לעלות בדעתם שמוטבמה זה בס"ה פאה נכרית... עוד אמרת לי, ידידי היקר מה תעשה עם דברי חז"ל שאמרו "כל מי שנשענ חבירו על ידו אין מוכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה", וכי דבר זה לא בעיניך האם דבר זה שמתלם אחרי שאחזנו כל"כ טורחנים ויחזקו ה"ת ולידקדק קלה כבחמורה כהי הלכה והלכה ולי קטנה ביותר ועם כל זה בסופו של דבר לא יכנס במחיצתו של הקב"ה. והלא חז"ל לא דיברו על מי שעושה דבר שלא ע"פ הדין דזה מצד עצמו אסור דל מוכח מה שמחטיא אורח חטא אצל השני. אלא הם דיברו על אדם מעושה מה שמוותר ובכל זאת כיון שמעשהו זה גורם לאחרים חטא "אין מוכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה"... ידידי האברך אל לך להביט מה עושים אחרים, עליך להתבונן בינך לבין הקב"ה, כבר אמרו חז"ל בסוף סוטה כי בעקבות משיחא האמת תהיה נעדרת ומעטיהם הם שיחזיקו באמת לאמיתיה בכל כוחם. ומאיך אין לך להסתכל על מי שלא אוהז באמת הזאת כביכול הוא טועה ושאר מיני מחשבות, מי שלא עושה כן ודאי שלא נפק ממנו דין ר"ח, ולענין לכבוד ולאוהבו, והחכמה תמיד להסתכל רק על המעלות ולא חלילה על החסרונות, אבל בינינו לבין עצמנו אנהו גריבים להשתדל תמיד לתפוס את הדרך המובהקת בעבודת ה"ת ולא להיתפס ה"ו לפשרים בשום מצוה מוצאת ה' ו'! מינע טוב והולכים בתמים עשה רצונך כרצונך כדי שביטל רצון אחרים מפני רצונך. ולך עורך יקר של הגיליון השטור "עקבתא דמשיחא" אני אומר לך המזכה את הרבים אין חטא אב על ידו רק טובה וברכה תמיד כל הימים, ויה"ר שתזכה לראות פני משיחא צדקנו בב"א. כעתירת מוקירו ומעריכו הרב היחיאל דבידה רב קהילת "אבירי עיב" מגדולי העמק. ומערכת: אנו מרגשים כי לא פרסמנו את כל המכתב היות והגיליון צר. לכבוד עורכי הגיליון "עקבתא דמשיחא" שלום וברכה. שמי ש.ה. מירושלים. בהג סוכות האחרון בתי בת ה-6 התעלמה לפני צאת ההג, היא חולה בסכרת נעורים מזה כשנתיים. ובשנתה הייתה לה חתונה, ובניסים שמונו לב לך, אני הייתי לבדי בבית עם שאר ילדיי שיחיו ובעלי היה בתפילה, נבהלתי מאוד והורקתי לה מה שהייתה צריכה, והבטחתי לתרום לגיליונכם לרפואתה ששתתעורר, וב"ה לאחר זמן היא התעוררה. יישר כח ורפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל בנביות הצדיקים המאמינים. ש.ה. ירושלים לכבוד המו"ל גליון עקבתא דמשיחא שיח"ה. האמת שהרבה זמן רציתי לכתוב לכם כחברת הטוב על כל התועלת שאני מקבל מגיליונכם. ממש חייני וצורך בדור הזה. ואני מנעל מרגיש תועלת וחיזוק ביראת שמים מקריאת הגיליונות שלכם. אני ממשפחה לטאית חשובה. שהולכים כולם עם פאות ובכונת הגיליון שלכם, אני רציית להתפללתי שאקבל אשה שרוצה מטפחת, וב"ה זכית

לכבוד עורך הגיליונות של "עקבתא דמשיחא" מדי חודש בהודו תחילה רציתי לומר לך שאין לך מושג איזה חיזוק אתה גורם לקוראים היקרים חיזוק הגורר בעקבותיו התמדה בתורה והתעוררות בתפילה ומעשי חסד הכל בזכות החיזוק בעיני קדושה הנעשה על ידי הגיליון אני רואה בנשוא את עניני הצאן פה (הבחורים היקרים) איך הם להוטים על קריאת הגיליונות מראש ועד סוף מושג, וכמה הם זה נותן להם בדור הירוד והחשוך הזה וכו', רציתי לכתוב בס"ד כמה מילות חיזוק בענין של "הגה"ר דברי מכוונים כלפי האברכים הקדושים על הפתה ומזדקקים במצוות קלה כבחמורה. (ומי כמו האברכים מזדקקים כחוט שהשרה בכל ענין עד הנקודה האחרונה ב"ה כאשר דר). פעם דיברתי עם אבך אחד מיידי"ח חזק אתה על הענין הזה של כיוני ראש לכתיחה בהידור ומשורות כרצון ה"ת כפי שנהגו בכל הפניות ישראל מזמן אברהם אבינו ע"ה ורק במאה או מאה המישים שנה אחרונות נעל דבר זה אצל החרידים ארצות אשכנז. ואמרת לי בין החרידים האם לא כדאי ללכת בפשיטות ותמימות כמו שנהגו אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל וליה, שבדאי הגמור הם הלכו בכסוי ראש כדת וכדין, ולא התכחשו להניח שער על שערם, ואז הוא אמר לעומתי מנין לך שאמותינו הקדושות הלכו בכיסוי ראש האם אתה נביא אולי הם הלכו עם פאה נכרית דווקא. ולשמע טענה מוהכנת זאת לא ידעתי מה להשיב האם באמת הוא מאמין למוצא פיו שאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל והא הלכו עם פאה נכרית והייתי בטוח בתוך תוכי שבדאי הגמור אינו מאמין לדברי עצמו אלא שלגודל הטענה הפשוטה הזאת אשר לו הלב חסרת דעת תהום נוקבת לא היה לו מה להשיב והיה מוכרח להטיל ספק בדבר פשוט כל כך, והדבר כאב לי מאד למה לא יהיה הדבר הלך כעוד ידן מדינת התורה והעבודת הלב שיראי ה' והושבי שמו מחמירים בה ומחפשים באמת מה רצון ה"ת ולא המחפשי כל מיני קולות ומיניהם מברט בדרבן שאינו נוגע לאיש מרטי דווקא אלא לכולם דיבר דבר שיצאיהם בו לרשות הרבים ודי למבין. אבל אח"כ בחסדי ה"ת מוצאתי תשובה גם לאותה טענה מוהכנת (אשר בודאי לולי דברי אותו אברך לא הייתי נוקף לדבר פשוט כל כך) דהנה על אשתו של און בן פלת אמרו חז"ל שבער נאמר "אלמת נשים בנתה ביתה" מפני שחסה על בעלה שלא ילך בעצת קרח ועדתו מה עשתה גילתה שעה והיתה יושבת פתח ביתה כיון שבאו עדת קרח לקרוא לאון בן פלת וראו אותה כיון מיד הלכו הם. ולשאל אברך אמרת עם כדברך שגם בימינו היה קיים המושג של פאה נכרית על שאתה טוען שמוטב אפילו שאמותינו הקדושות היו הלכות עם פאה נכרית א"כ מה כל החרידים שחרזו עדת קרחה בראותם את אשתו של און

לכבוד עורך הגיליונות של "עקבתא דמשיחא" מדי חודש בהודו תחילה רציתי לומר לך שאין לך מושג איזה חיזוק אתה גורם לקוראים היקרים חיזוק הגורר בעקבותיו התמדה בתורה והתעוררות בתפילה ומעשי חסד הכל בזכות החיזוק בעיני קדושה הנעשה על ידי הגיליון אני רואה בנשוא את עניני הצאן פה (הבחורים היקרים) איך הם להוטים על קריאת הגיליונות מראש ועד סוף מושג, וכמה הם זה נותן להם בדור הירוד והחשוך הזה וכו', רציתי לכתוב בס"ד כמה מילות חיזוק בענין של "הגה"ר דברי מכוונים כלפי האברכים הקדושים על הפתה ומזדקקים במצוות קלה כבחמורה. (ומי כמו האברכים מזדקקים כחוט שהשרה בכל ענין עד הנקודה האחרונה ב"ה כאשר דר). פעם דיברתי עם אבך אחד מיידי"ח חזק אתה על הענין הזה של כיוני ראש לכתיחה בהידור ומשורות כרצון ה"ת כפי שנהגו בכל הפניות ישראל מזמן אברהם אבינו ע"ה ורק במאה או מאה המישים שנה אחרונות נעל דבר זה אצל החרידים ארצות אשכנז. ואמרת לי בין החרידים האם לא כדאי ללכת בפשיטות ותמימות כמו שנהגו אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל וליה, שבדאי הגמור הם הלכו בכסוי ראש כדת וכדין, ולא התכחשו להניח שער על שערם, ואז הוא אמר לעומתי מנין לך שאמותינו הקדושות הלכו בכיסוי ראש האם אתה נביא אולי הם הלכו עם פאה נכרית דווקא. ולשמע טענה מוהכנת זאת לא ידעתי מה להשיב האם באמת הוא מאמין למוצא פיו שאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל והא הלכו עם פאה נכרית והייתי בטוח בתוך תוכי שבדאי הגמור אינו מאמין לדברי עצמו אלא שלגודל הטענה הפשוטה הזאת אשר לו הלב חסרת דעת תהום נוקבת לא היה לו מה להשיב והיה מוכרח להטיל ספק בדבר פשוט כל כך, והדבר כאב לי מאד למה לא יהיה הדבר הלך כעוד ידן מדינת התורה והעבודת הלב שיראי ה' והושבי שמו מחמירים בה ומחפשים באמת מה רצון ה"ת ולא המחפשי כל מיני קולות ומיניהם מברט בדרבן שאינו נוגע לאיש מרטי דווקא אלא לכולם דיבר דבר שיצאיהם בו לרשות הרבים ודי למבין. אבל אח"כ בחסדי ה"ת מוצאתי תשובה גם לאותה טענה מוהכנת (אשר בודאי לולי דברי אותו אברך לא הייתי נוקף לדבר פשוט כל כך) דהנה על אשתו של און בן פלת אמרו חז"ל שבער נאמר "אלמת נשים בנתה ביתה" מפני שחסה על בעלה שלא ילך בעצת קרח ועדתו מה עשתה גילתה שעה והיתה יושבת פתח ביתה כיון שבאו עדת קרח לקרוא לאון בן פלת וראו אותה כיון מיד הלכו הם. ולשאל אברך אמרת עם כדברך שגם בימינו היה קיים המושג של פאה נכרית על שאתה טוען שמוטב אפילו שאמותינו הקדושות היו הלכות עם פאה נכרית א"כ מה כל החרידים שחרזו עדת קרחה בראותם את אשתו של און

לכבוד עורך הגיליונות של "עקבתא דמשיחא" מדי חודש בהודו תחילה רציתי לומר לך שאין לך מושג איזה חיזוק אתה גורם לקוראים היקרים חיזוק הגורר בעקבותיו התמדה בתורה והתעוררות בתפילה ומעשי חסד הכל בזכות החיזוק בעיני קדושה הנעשה על ידי הגיליון אני רואה בנשוא את עניני הצאן פה (הבחורים היקרים) איך הם להוטים על קריאת הגיליונות מראש ועד סוף מושג, וכמה הם זה נותן להם בדור הירוד והחשוך הזה וכו', רציתי לכתוב בס"ד כמה מילות חיזוק בענין של "הגה"ר דברי מכוונים כלפי האברכים הקדושים על הפתה ומזדקקים במצוות קלה כבחמורה. (ומי כמו האברכים מזדקקים כחוט שהשרה בכל ענין עד הנקודה האחרונה ב"ה כאשר דר). פעם דיברתי עם אבך אחד מיידי"ח חזק אתה על הענין הזה של כיוני ראש לכתיחה בהידור ומשורות כרצון ה"ת כפי שנהגו בכל הפניות ישראל מזמן אברהם אבינו ע"ה ורק במאה או מאה המישים שנה אחרונות נעל דבר זה אצל החרידים ארצות אשכנז. ואמרת לי בין החרידים האם לא כדאי ללכת בפשיטות ותמימות כמו שנהגו אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל וליה, שבדאי הגמור הם הלכו בכסוי ראש כדת וכדין, ולא התכחשו להניח שער על שערם, ואז הוא אמר לעומתי מנין לך שאמותינו הקדושות הלכו בכיסוי ראש האם אתה נביא אולי הם הלכו עם פאה נכרית דווקא. ולשמע טענה מוהכנת זאת לא ידעתי מה להשיב האם באמת הוא מאמין למוצא פיו שאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל והא הלכו עם פאה נכרית והייתי בטוח בתוך תוכי שבדאי הגמור אינו מאמין לדברי עצמו אלא שלגודל הטענה הפשוטה הזאת אשר לו הלב חסרת דעת תהום נוקבת לא היה לו מה להשיב והיה מוכרח להטיל ספק בדבר פשוט כל כך, והדבר כאב לי מאד למה לא יהיה הדבר הלך כעוד ידן מדינת התורה והעבודת הלב שיראי ה' והושבי שמו מחמירים בה ומחפשים באמת מה רצון ה"ת ולא המחפשי כל מיני קולות ומיניהם מברט בדרבן שאינו נוגע לאיש מרטי דווקא אלא לכולם דיבר דבר שיצאיהם בו לרשות הרבים ודי למבין. אבל אח"כ בחסדי ה"ת מוצאתי תשובה גם לאותה טענה מוהכנת (אשר בודאי לולי דברי אותו אברך לא הייתי נוקף לדבר פשוט כל כך) דהנה על אשתו של און בן פלת אמרו חז"ל שבער נאמר "אלמת נשים בנתה ביתה" מפני שחסה על בעלה שלא ילך בעצת קרח ועדתו מה עשתה גילתה שעה והיתה יושבת פתח ביתה כיון שבאו עדת קרח לקרוא לאון בן פלת וראו אותה כיון מיד הלכו הם. ולשאל אברך אמרת עם כדברך שגם בימינו היה קיים המושג של פאה נכרית על שאתה טוען שמוטב אפילו שאמותינו הקדושות היו הלכות עם פאה נכרית א"כ מה כל החרידים שחרזו עדת קרחה בראותם את אשתו של און

שובבי"ם! - עבודתו הקדושה בימים הללו של הגה"צ המקובל הרב ניסים פריץ זצ"ל כל ימי השבוב"ם היו אצלו בתנועת וסיוגופים, ובכל יום חמישי היה עושה בבית מדרשו את תפילת עגנו הגדול להרש"ש ותקון היסוד של הבן איש חי. והיה הבית מדרש מלא מפה לפה, כשהוא מעורר על ענין קדושת הברית וקדושת המחשבה, ושאפילו על מחשבה רעה אחת צריך לעשות תשובה. ואפילו בשנות האחרונה הקפיד על התקונים הקדושים האלה וכל שבוטע היה עושה תיקון מיוחד על כל ענייני הללו, וכן היה עושה לגלגלי שלג. ושנה אחת אמר לי בשמחה, ב"ה שיורד עכשיו שלג בירושלים ונזכה לעשות שם ולגלגלי שלג, ולא נצטרך לסוועו לחרמון. כל כוונתו הייתה רק לאקמא שכונתא מעפרא, וכידוע כמה צער יש לשכונה הקדושה מכל חטא ועוון

רבי ניסים פריץ זצ"ל רק ע"י שמירת הקדושה זוכה האדם להרגיש נועם ומתיקות בעבודת הבורא

ובפרט מפגמי היסוד. ודברים היוצאים מן הלב היו נכנסים ללב כל הציבור, וכולם היו עושים תשובה. היה מעורר מאוד על שמירת העינים וכמה תועלת וקדושה מגיעה לאדם ע"י, וביאר את מאמר חז"ל בסנהדרין י"ט: אמר ר' יוחנן תוקפו של יוסף ענוותנותו של בועז, תוקפו של בועז ענוותנותו של פלטי בן ליש. ובפשוטו מבינים שמעלתו של פלטי בן ליש יותר מכלם, אבל הוא ביאר שיוסף עיקר נסיונו בשמירת העינים, והוא היה הראשון ששיבר מלתעות רשע, ואם לא היה יוסף לא היה כח לא לבנות ולא לפלטי בן ליש. ותמיד היה מזכיר את המעשה הידוע על ר' מתיא בן חרש שעיור את עינו כדי לא להיחשל בראיה אחת אסורה, ולכן זכה שהיו פניו מאירות כמלאכי השרת, ובונוסף היה מרגלא בפומיה שרק ע"י שמירת הקדושה אדם זוכה להרגיש את המתיקות בעבודת השי"ת ולעלות מעלה מעלה. באתי לעולם להפיץ את לימוד הסוד ולא לפרסם את עצמי. אגב אורחא ראוי לציין כי היה מקפיד במסירות נפש על ממש על מסירת שיעורים בנגלה ובנסתר ולא יותר על זה בכל מצב שהאדם גם בזמן שעבר טיפולים והיה במצב רפואי קשה מאוד, המשיך במסירת השיעורים תמידין כסדרו, כמו כן יכל להוציא הרבה חיבורים מחידושי, וכאשר נשאל מדוע אינו מוציא ספרים, השיב בפשטות: באתי לעולם להפיץ את לימוד הסוד ולא לפרסם את עצמי.

אוהבן של ישראל! - גרגירים ראשונים על כ"ק האדמו"ר הגה"צ רבי אברהם יעקב מסדיגורא זצ"ל אשר נסתלק מעמנו!

בבית המדרש בעת התפילה ובחומר העיון, ואף הרחיק בדבריו על השכר המצופה למקיים תקנה זו. אחד מבגאי ובקרב חסידי סדיגורא ידוע על יהודים שהקפידו ביותר על הוראת האדמו"ר זצ"ל לשמור על כבודה של התפילה בבית המדרש, שהתברכו בברכת קדשו בעשירות מופלגת. רבות גם דיבר על כך שמאחר שנהגים בכבודה של תפילה, ש משמעות גבוהה יותר מבפילות במקום זה, והתפילות בבית מדרש זה מתקבלות בשמים.

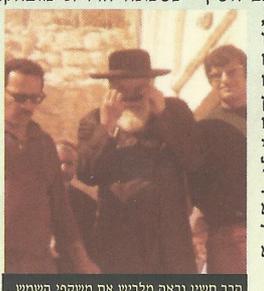
הרבי מסדיגורא זצ"ל

הילד פחד ממני... "נוכחתי פעם במקרה על נער כבן 15 - סיפר אחד ממקורביו הגדולים - שמחמת סיבה בלתי ידועה נתקף באלם ולא הצליח להוציא הגה מפי. ההורים דרשו ברופאים, שיחרו לבתי חולים, אך לא מצאו לו מזור. בצר להם הגיעו לרבי וביקשו ממנו כי יחיש להם ישועה. הרבי שהסכים לבעיה הקשה, לא התממהה לרגע. הוא החל לחוש פסוקים ותפילות ואחר בירך אותו כי יחלים במהרה. "לפתע, הרבי קם אנו אחוץ כי התפילות מהמתפנה הגדול שטעה, ביטל במחי יד את הרושם שנוצר: 'הילד פחד ממני, לכן ברח על נפשו וזעק לעזרה, אין כאן מופת וחצי מופת... 'אתה מניח רבינו תם?'

יהודי בשם ד"ר מאיר גרוזמן. נכנס פעם לרבי. אתה מניח רבינו תם? הוא עונה: כן, קניתי רבינו תם. "מת? שואל הרבי. "לפני שבע שנים". הרבי: "בדקת את התפילות?". "לא". הרבי: "לך בדוק". הלך ובדק ונמצאו שהפרשיות אמנם שורות אבל אלה היו פרשיות של רש"י שמונחים בסדר אחר בבתי... ובעונותיו הרבים בנוסף לכל הצדיקים אשר נסתלקו באחרונה, נזקק מעמנו בתאומותיהם את הרבי מסדיגורא אשר היה משריד האדמו"ר"ם של דור הקודם, ממרומים יא מליץ יוסר עוברו אמן.

הנה הוא לך "כסות עיניים" ... (בראשית כ, טז)

כשכונה חרדית מובהקת), שם היינו משחקים בכדור "סגנא" ואבוי למי שהיה מניח להפריע לנו... לא אחת בעיצומו של המשחק, היה יורד מכיוון רחוב זוננפלד הצדיק רבי זאב חשין זצ"ל בדרכו לבית הכנסת אהבת חיים, הפלא בעיני היה, כי רק ראו כל אותם נערים את הרב מרחוק, היו כולם מביעים את הסיגריה ונעמדים ביראה, בגוד היה מקום לעברם ואומר: שבת שלום! והם משיבים ביזאת כבוד בחזרה, אבל הרב ממשיך לעבר "אהבת חיים" למסור את שיעורו. שבת אחת, בעוד הרב יורד כדרכו מרחוב זוננפלד, כיבו מחר המסכים את הסיגריה, הרב הנבין בכך, והזדעזע מחילול שבת! בעת אשר עבר ואמרו לו שבת שלום, פנה אליהם ואמר: מדוע כותבים את הסיגריה? עדיף היה שתניחוה בצד, ולא תכשלו באיסור 'מכבה' שזהו עוד חילול שבת חמור, נוסף על החילול שבת שנתכם כשנלכתם רח"ל. הללו שהיו נראים מאיימים לתתם אדם, התמלאו בושה, ובמהשך הזמן רובם חזרו בתשובה.

הרב חשין נראה מלבשו את משקפי השמש...

אם היסוד טוב - הכל טוב!

גודל זעקותיו ודמעותיו של הרב חשין על שמירת הקדושה, הייתה תדירה, עד שלא היה כמעט שיעור שלא זעק על קודה זו, ופעמים רבות שבאו אליו אנשים שלא נזהרו היה הרב מוכיח על פניהם באומרו: אין לשער את עונשם הקשה בעולם העליון של הנכשלים בזה ולהיפך את המעלה הנשגבה של הנהגים בכך שאפילו מלאכים פוחדים להתקרב אליהם. והיה הרב זועק כי שורש כל בעיות הכלליות בכלליות ובפרטיות באים מקדוה זו, ופעמים רבות כשהיו באים אליו באשים עם צרות, היה אומר להם: הכל תלוי בשמירת היסוד ואם תשמרו עיניכם ומחשבותיכם וכו', אזי יפתרו כל בעיותיכם, ואלו אשר צייתו נושעו מצרותיהם כמובן. לא אחת היה מוריד דמעות ואומר: כל מי שרוצה לעשות תשובה, העיקר הוא תיקון היסוד, תוך כדי שהינו מדבר בפחד וחלחלה מהענישה בעולם העליון לאותם אשר נכשלו בכך. ובדור זה אשר הבעל דבר מפיץ את מרכולתו בצורה אשר לא יתה מדור המבול, אותם והחזירים בכך מי ישער עליהם.

אגון עולם היה, תלמיד מובהק להג"ק מטשעבין. הרבי היה בקי בכל חלקי התורה ובשאר מדברי תורתו ניכר היה מיד שנהיגין לו שבילי התנ"ך והש"ס, ופסקי ההלכות ותורת הנסתר, תורת אבותיו הקדושים וסאף צדיקי החסידות. הלך בדרכי אביו הכנסת מרדכי, ולא עסק רק בנשמתו ובאלו התלויים בו וקשורים אליו, ודאגתו נתונה הייתה לבני ק-ל חי, דאגת היחיד ודאגת כלל ישראל באשר הם במסירות רבה. אין ניתן להשוו ביום מתן תורה על דבר אחר... היה זה בחג השבועות לפני 15 שנה. בביקור של יום, נפל האדמו"ר ושבד את אחת מצלעותיו. הכתובים היו קשים ממשאו, אך האדמו"ר זצ"ל לא גילה את האיש, ורק עם צאת החג נסע לבית חולים. הרופאים ששמעו על כך היו המומים כיצד הצליח האדמו"ר לנצור את סבלו. הם שאלו אותו מדוע המתין עד לצאת החג, ולא התפנה במקום לקבל טיפול רפואי, אבל האדמו"ר כמנו לא הבין את השאלה: "בינת לחשוב ביום מתן תורה על דבר אחר חוץ מקבלת התורה!?" באימת בית מדרש מתקבלות התפילות ביותר בשמים לאחר מעמד קביעת המזוזות בפתח היכל בית המדרש החדש, פתח אז האדמו"ר את דבריו בהתרגשות מרובה כשדבריו לוו בבכי. באריכות עורר על החשיבות בקביעת התורה ברוה שלת לשוחח

רבות היה נוהג מורנו הגה"צ רבי בנימין זאב חשין זצ"ל ללכת ברחוב עם משקפי שמש שחורות, הסיבה לכך נודע פעם עת אשר הלך עם בנו חרה"ה ר' שלמה זלמן שליט"א, בעת הליכתם שאל מידי פעם הרב את בנו שיח"י האם רואים את העיניים מהמשקפיים? הלה כמובן לא הבין מדוע אביו שואל זאת. אולם פעם כאשר ניקה את המשקפיים של אביו, ראה כי הכל מלא בוץ מבפנים, א הבין מדוע עשה כן תמיד אז רואים את עיניו דרך המשקפיים... היות ומלא את משקפיו בוץ, בכדי לא להיחשל בהסתכלות בנשים, לכך הקפיד לקחת משקפי שמש שצבעם כהה, כדי שלא יראו מה הולך מבפנים...

שם פחדו פחד (תהלים נג, ו)

ושח בפנינו ר' האדמו"ר הגה"צ רבי יהודה בעל תשובה אשר הרב חשין הביט בו ואמר: היך צריך לתקן בענייני קדושה כך וכך וכו'. הלה התחכם ואמר: רבנו, בעונותינו הרבים הדור מאד פרוץ בנושאים אלו, ובוודאי כל בעל תשובה מעברו צריך לתקן בענייניו אלו, וכאשר כבודו אומר שאני נכשל בכך וכו', זה עדין לא אומר לי... אגב אמר לי דבר שאף אחד לא ידע מכן, ואין מציאות שיעדע מכן... הרב בתפילות רצה לחזקו לעבודתו ית', השתנות בו ואמר: לפני כמה שבועות היה לך חרדה ופחד גדול, הלה נדהם והשיב: אך כן, שהיה שרוד בסכנת מוות, ויגיל בחסדי ה'. מי איש אלוקים קדוש הוא עובר עלינו תמיד (מליכים ב' - ד')

אחד ממקורביו שח בפנינו בית ישראל בירושלים, הייתה מצטרף לצערי בכל שבת לנערי השכונה (אשר אז התגוררו בחלקה משפחות רבות לא חרדיות) במה שנקרא אז פני נערי הרחוב "מרכז הסגנא" (אשר ב"ה כיום השכונה מתנוססת לתפארה

סוד לבישת השק

"דע כי הלוש שק ומתפלל לפניו יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלין כל גזר דין שבעולם בכח סוגלת לבישת השק ואין תפלות חוזרת ריקם..." (חסד לאברהם)

"כל הימים שצריך להתאמץ תמיד להעלות בירורי הני"ק שנפלו בין הקליפות וזהו ענין השק שלבש יעקב להעלות הני"ק מעמקי הקלי' וכמוהו כן כל בניו אחריו צריכין לעשות..." (תפארת שלמה)

"אמר רבי חלבו כל מי שלובש שק ומתענה אינו מעבירו ממנו עד שתעשה בקשתו" (קומי רוני)

"ענין השק הוא תיקון גדול לתשובה כי מכניע בזה די' מאות קליפות כמנין שק, ומוריד הארה מדי' מאות עלמין דכסופין" (קהלת יעקב)

ניתן לרכוש שקי עינים הידועים כסגולה לקבלת התפילה וקירוב הגאולה כמנהג המקובלים הקדמונים. וכן קונטרס בענין השק הכולל תיקונים נפלאים.

להזמנות ב י-ם: 050-4134561
להזמנות משאר הארץ: 02-5868041

אני מרגיש נמרז ושי"ע בחלות

היה תקופה אשר הגה"צ רבי מאיר בראנסדורפער זצ"ל הרבי משמש אצל כ"ק הגה"ק הרבי מתולדות אהרן זצ"ל, וערעב שבת היה לש את הבצק של החלות ואופה אותם, בשבת היה אומר הרבי הקדוש: כאשר אני לועס את החלות אני מרגיש אני ליעד לועס הגי גמרא, ואוכל שולחן ערוך והלכה, ויראת שמים. שכן זה היה מהותו ועסקו יעל רבי מאיר זצ"ל. ובהם נהגו יומם ולילה!

אבינו מלכנו הגל את בחורי ישראל מכל הטא ומגזירת הגיוס הזוממים ראשי שולטנותא דערב רב

הכתובת לסייע לגליון זה היו"ל בעשרות אלפי עותקים ומופץ ברחבי ארה"ק: ת.ד. 57194 ירושלים

ספר חשוב וחנף כזורינו!

"על איילת השחר"

בספר נאמר איירי ונפלא הכתוב בטוב ענין כונן הקדושה והצניעות, כמנהגות בנינו, כסודות נפש, גילת האדם ועוד.

בספר נאמר ברוב על אופן חרית תפארת עניני' דיבדו מילי עני ישראל או הוי"ו על כך.

הספר מתאים לרבינים, עוסקים עם ציבור, מורות, נעורות וכו'. ספר שיהיה לה שרתנו על שולחן מלכים. הוא מליץ ונבן, הספר הזה נספר להשפיע נשמות מרובים ואישים נעורים

להשיג בטל': 08-9765927
דושיים מפיצים בארץ ובעולם

לאחר בקשת רבים זכינו להוציא מחדש את הדיסק MP3 של הזוהר הקדוש קריאת האדרא רבא והאדרא זוטא בניגון מפי תלמיד ותיק למקובל האלו"ק רבי יצחק כדורי זצ"ל וכידוע שלשון הזוהר מסוגלת לפתיחת הלב ולטהרת הנפש. מומלץ גם לשמיעה ברכב, ולהשמיע לילדים שיהיו גידולי הקודש. הכמות מוגבלת.

052-7658044